

«روز بنیاد» خجسته باد

هممیهنان، همزمان،

ره‌آورد رویدادهای شگرف، اما شایان پیش‌بینی، در چند سال گذشته در جهان ملتها شناخت هر چه بیشتر قانونمندی‌های زیست اجتماعی بشر و رسوایی نگرش‌های زائیده‌ی گمان‌پروری بود که باید تلاشی دغل‌کارانه در واژگونه جلوه دادن تاریخ به شمار آید.

اکنون جهان رهاشده از افق‌های فریبنده‌ای که با آوازمگیری‌های بی‌درون‌مایه در برابر دیدگان انسان قرار داده بودند به عصری تازه پا نهاده است و خردگرایانه می‌توان آن را عصر بازسازی هستی‌ملی با شیوه‌ی مردم‌سالاری خواند – عصری که در آن ملت‌گرایی آگاه پرچم برافراشته‌ی ستیز با استعمار، استبداد، و ارتجاع گردیده است و همچون بنیادی‌ترین نیروی براندازنده‌ی سلطه نوید جهانی بهتر را می‌دهد.

در چنین هنگامه‌ای شورانگیز و در عین حال خطرناک، چهل‌ونهمین سالگرد خجسته‌ی «روز بنیاد» سرآغاز شناخت ملت‌گرایی در این کهن بوم‌وبر به گونه‌ی دانش اجتماعی و نیز شکل سازمانی دادن به جنبش یگانگی‌جویی ایرانیان فرامی‌رسد.

در پی جنگ جهانگیر دوم و اشغال سراسر میهن از سوی سه امپریالیسم روس، انگلیس، و آمریکا، شماری جوانان خودساخته به یک رشته درگیری با دست‌نشانندگان آن‌ها پرداختند و، با اندریافت نیاز ملی، نخست، در انجمنی نهانی گرد آمدند و سپس، در شامگاه پانزدهم شهریورماه یکهزارسیصدویست‌وشش، سازمان فرهنگی و سیاسی آشکاری را شالوده‌ریزی کردند که، با گذشت اندک زمانی، «مکتب پان‌ایران‌یسم» نام گرفت.

در اوج به‌پاخاستگی مردم به پیشوایی مصدق بزرگ برای تاراندن غارتگران بیگانه، بیشتر پرورش‌یافتگان این مکتب، که همه جا کوشا بودند، بر نفاق‌های درونی برانگیخته‌ی دشمن دست رد زده و، با غنیمت شمردن فرصت، در یکم آبان‌ماه یکهزاروسیصدوسی حزب ملت ایران را پی افکندند.

از آن پس، این حزب آرمان‌خواه با تکیه بر جهان‌بینی پراج خود در راستای برآوردن خواست‌های تاریخی و اجتماعی ایرانیان به پیکاری خستگی‌ناپذیر پرداخت و، به‌رغم گسستی که کودتای بیست‌وهشتم مرداد یکهزاروسیصدوسی‌ودو در روند سلطه‌زدایی پدید آورد، از هیچ گونه ایستادگی و کوشش دریغ نوزید تا سرانجام از پیشگامان انقلاب‌آفرین گردید.

با پیروزی انقلاب بیست‌ودوم بهمن یکهزاروسیصدوپنجاه‌وهفت، که به‌حق دنباله‌ی خیزش مشروطیت و جنبش ملی کردن صنعت نفت شناخته گردیده است، حزب ملت ایران همچون سایر سازمان‌های سیاسی ایستاده‌به‌خود امیدوار بود، با بهره‌گیری از داده‌های سرزمینی سرشار و نیروی انسانی خروشان، دوران سازندگی کشور آغاز گردد و مردم از پی مدت‌های دراز ستم‌کشی بهروزی یابند.

با افسوس بسیار چنین نشد؛ و تاروپود سازمان فرمانروایی کشور را با چنان واپس‌گرایی تنیدند که یکسره با فرهنگ خودی جوشیده از پیوند ایرانیگری و اسلام‌پاوری بیگانه بود؛ و، با درهم‌ریختن جدول ارزش‌های انقلاب و گستردن بساط یکه‌تازی در پوششی تازه، هدف‌های بنیادین آن به بوت‌هی فراموشی افتاد، استقلال ملی سخت

آسیب‌پذیر و آزادی‌های فردی و اجتماعی به‌کلی پای‌مال گردید و، در زمینه‌ی عدالت همگانی، هیچ کار ارزنده‌ای صورت نگرفت و میهن از بندرسته باز هم در ویرانی و پریشانی فروماند.

حزب ما این سرافرازی را دارد که خیلی زود به رویارویی با ضدانقلاب برکرسی‌قدرت‌نشسته پرداخت و، به‌ویژه در پایان «نبرد میهنی»، با آن خفت‌باری و پذیرش نابهنگام آتش‌بس، با همی نیرو برای بازپس‌زدن «دیو مهیب خودسری» و درهم‌شکستن جو وحشت به کارآوری دلیرانه‌ای روی آورد.

بارها گوشزد شده است که نگاه کوتاهی به سیر رهایی ملت‌ها از زیر هر گونه سلطه به‌خوبی روشن می‌کند که همی دگرگونی‌های زندگی‌ساز در همه جا با خواست مردم‌سالاری به عنوان تنها شیوهی درست کشورداری همراه بوده است؛ و آزمون‌های یک‌صدساله‌ی گذشته در ایران نیز همین رهنمود را می‌دهد. از این رو، حزب ملت ایران یک سال پیش در چنین روزی یادآوری کرد آنچه زیر نام «جمهوری اسلامی» با قانون اساسی پرنقصی بر انقلاب بار گردید و بهای بایسته به «حاکمیت ملّی» داده نشد نتوانسته است هیچ دگرگونی درخوری در رابطه‌های اقتصادی و اجتماعی و هیچ نوآوری سیاسی و پویایی فرهنگی پدیدار سازد و افزود [که] باید، سر از نو، با همتی جانانه، رسیدن به مردم‌سالاری را هدف قرار داد.

حزب ما با شناخت درست بافت اجتماعی ملت ایران و وضع جغرافیای سیاسی کشور و آز و نیاز قدرت‌های بزرگ و کوچک استیلاگر نسبت به این نیاخاک ورجاوند همواره برای رسیدن به هدف یادشده به گذار آرام و دورازکردارهای خشن باور داشته و خواستار یک گزینش همگانی در فضای سیاسی باز و برخوردار از ایمنی قضائی بوده است. به همین دلیل، حزب ملت ایران فرارسیدن انتخابات نمایشی را، که هر از چندی در جمهوری اسلامی به انگیزه‌ی ظاهر آراسته دادن به یکه‌تازی‌ها برپامی‌گردد، دستاوردی سودمند برای زنده‌داشت همبستگی همگانی و درهم‌پیچیدن طومار قلدری تلقی کرد و تکاپوهای بایسته را آغاز نمود.

خوش‌بختانه، در راستای یادگرمیده، با یآوری چند سازمان سیاسی پیشینه‌دار، «اتحاد حزب‌ها و نیروهای ملّی» پا گرفت و، به‌رغم کارشکنی‌های فریب‌خوردگانی که درصدد مهر تأیید زدن بر خیمه‌شب‌بازی سردمداران جمهوری اسلامی بودند، به‌هنگام مردم را از هر گونه سهم‌گیری در آن بر حذر داشت و گواهی نگرندگان آزموده به گردش کار و نیز نمونه‌برداری‌های آماري نشان می‌دهد بخش بزرگ هم‌میهنان به این سامان ایران‌بربادده «نه» گفته‌اند. اکنون، در سالی که پیش روست، سردمداران جمهوری اسلامی، بی‌اعتنا به قهر آشکار مردم، باز هم برای استواری دادن به پایه‌های لرزان زمامداری خود، با همی برخوردهای درونی، دم از بازیگری دیگری زیر نام «انتخابات رئیس‌جمهور» می‌زنند و بر دامنه‌ی سرکوبگری‌های دژخویانه و نغمه‌پردازی‌های میان‌تهی در گوشه‌وکنار کشور افزوده‌اند تا زمینه‌ی به روی صحنه آوردن آن را فراهم دارند.

چنین است که حزب ما در خجسته‌روز بنیاد با برخورداری از چهل‌ونه سال رزم از همی زنان و مردان ایران می‌خواهد جدایی‌های دشمن‌شادکن را کنار گذارند و، با پیوستن به سازمان‌های سیاسی ملّی و نیز نهادهای حرفه‌ای حق‌طلب در درون و بیرون کشور، اتحاد نوینیان را توانمندتر سازند و، با پذیرش رهیافت‌های سنجیده‌ی آن، خشم خاموش کنونی را به پرخاش و خروش بدل نمایند و ریشه‌ی زورگویی و بیدادگری را برکنند و بار دیگر میهن را به بزرگراه آزادی و آبادی دراندازند.

برچیده باد بساط یکه‌تازی، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران